

Sygn. akt I CSK 2/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa P. [...] sp. z o.o. w M.

przeciwko K. G., A. G.-Ł. i X. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 lipca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w T.

z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 20 marca 2014 r. Pozwani powołali się na to, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenia art. 319, art. 386 § 6 w zw. z art. 11 k.p.c. i art. 1031 § 2 k.c. oraz że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne co do odpowiedzialności spadkobierców, przyjmujących spadek z dobrodziejstwem inwentarza, za koszty procesu związane z prowadzonym przeciwko nim postępowaniem, dotyczącym długu spadkowego i bezpośrednio związanym z długiem spadkowym, oraz zasadności ograniczenia zobowiązań z tytułu kosztów procesu do stanu czynnego spadku.

Nie jest możliwe jednoczesne wykazywanie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące wykładni określonego przepisu prawa i że skarga oparta na naruszeniu tego przepisu jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak, że wykładnia danego przepisu jest prosta i w związku z tym jego naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta rodzi istotne zagadnienie prawne, wobec czego naruszenie przepisu nie może być oczywiste. Sformułowane przez pozwanych zagadnienie prawne dotyczy wykładni art. 1031 § 2 k.c. Na twierdzeniu

o naruszeniu tego przepisu jest również częściowo oparta teza o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Ponadto pozwani nie przeprowadzili żadnego jurydycznego wyводу, w tym także w odniesieniu do art. 1031 § 2 k.c., mającego wskazywać na to, że powołane przez nich wątpliwości rzeczywiście stanowią istotne zagadnienie prawne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Nie wskazali też, na czym ma polegać „oczywistość” zasadności ich skargi kasacyjnej i nie przedstawili argumentów wykazujących, że w istocie jest ona oczywiście uzasadniona (por. w związku z tym postanowienie Sąd Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw